

Tarihte ilk defa koşum takımlarını keşfederek atı çekim hayvanı olmaktan öte binmeyi ve ona hakim olmayı öğrenen Türkler biniciliği de tarih sayfasına çıkarmışlardır.

"Atın mezarı olur mu" demeyin;

İşte Baba Kuruş Mezarı

Türkmenistan steplerinin yüce ruhlu bir avcısının, yanından geçen bir atın yelesinden yakalayıp hayvanın kendini üzerinden atma tepkilerini bir oyun oynamışçasına alt edip üzerine atlayarak, kah korku kah zevkle hızlı hareket duygusunu ilk kez tadıp, bu deneyi tekrarlayarak at binme sanatım icat ettiği efsanesini ortaya koymuş at binen milletler tarih sayfalarına hakim oldular. Atlı savaşçı olarak bilinen İskitler, Asya'nın uzak köşelerinden gelip Harran kalesini fethetmişler ve Asur İmparatorluğunu yıkmışlardır. Diğer taraftan ise tüm yönlele yayılarak Çin'i işgal etmiş ve yakın doğuyu ele geçirmişlerdir.

Türkmenistan steplerinin yüce ruhlu bir avcısının, yanından geçen bir atın yelesinden yakalayıp hayvanın kendini üzerinden atma tepkilerini bir oyun oynamışçasına alt edip üzerine atlayarak, kah korku kah zevkle hızlı hareket duygusunu ilk kez tadıp, bu deneyi tekrarlayarak at

binme sanatım icat ettiği efsanesini ortaya koymuş at binen milletler tarih sayfalarına hakim oldular. Atlı savaşçı olarak bilinen İskitler, Asya'nın uzak köşelerinden gelip Harran kalesini fethetmişler ve Asur İmparatorluğunu yıkmışlardır. Diğer taraftan ise tüm yönlele yayılarak Çin'i işgal etmiş ve yakın doğuyu ele geçirmişlerdir.

Türklerde At Kültürü

Tarihte ilk defa koşum takımlarını keşfederek atı çekim hayvanı olmaktan öte binmeyi ve ona hakim olmayı öğrenen Türkler biniciliği de tarih sayfasına çıkarmışlardır. Türklerin ata binmedeki maharetleri "Türkler ... bir defa eyere oturduktan sonra küçük ve çirkin ama yorulmak bilmeyen ve yıldırım gibi giden atlarına sanki yapışık kalırlardı. Bütün hayatları atları üzerinde kah bacaklarını ayırarak, kah kadınlar gibi yan oturarak geçirirlerdi. At üzerinde kurultay toplarlar, alış veriş yaparlar, yerler içerler hatta atın boynuna doğru eğilerek uyurlar" şeklinde anlatılmaktadır.

Türk'ün At Sevdası

Türk tarihinde Karaca Ahmet; adıyla anılan türbesinde ve Çanakkale boğazını ilk defa geçen Alaattin Paşa atlarıyla beraber gömölerek gönöl beraberliklerini ölümlle de devam ettirmişlerdir. Diğer taraftan II. Osman çok sevdiği atı "Sisli Kır" için Üsküdar Çiçekçi de yaptırdığı türbeye gömmüştür. II. Mahmut ise "Menekşe" isimli atı ölünce Karaca Ahmet mezarlığına gömdürmüştür.

En Seçkin Arap Atları Türkiye'de

"Arap atları o kadar soylulaşmışlardı ki, 622 yılında Mekke'den Medine'ye Hicret esnasında Hz. Muhammed'in yanında bulunan beş kısrak sıcaktan kavruldukları halde Peygamber izin verene kadar hiç bir yerden su içmediler."

Türkiye Cumhuriyeti Tarım Bakanlığı Safkan Arap atının kaynağı olan Arabistan'da iyi vasıflı Arap atı numunelerinin çok azaldığı görüldüğünden safkan Arap atrnın en soylu ve seçkin numunelerinin Türkiye'de yetiştirilmesi prensibi kabul edildiğinden bu amaca erişebilmek için Türkiye'nin Safkan Arap atı yetiştirmesi konusundaki en yetkili uzmanlarından kurulu iki heyeti birinci defa 1932, ikinci defa 1936 senelerinde Arabistan'a göndermişlerdir.

1932'de Başlayan Serüven

Bu heyetler Arabistan'ın en soylu örneklerinden arıkan Arap atı yetiştiren Suriye'nin çeşitli yetiştirme sahalarını tetkik etmiş ve bütün Irak'ta mevcut aşiretleri ve bunların elinde bulunan en soylu Arap aygır ve kısraklarını birer birer gözden geçirerek bulduğu bütün seçkin örnekleri satın alarak Türkiye'ye getirmiş ve bir daha tedariki imkansız denecek derecede güç olan en asil Arap atlarının Türkiye Haraları Safkan Arap kadrosuna ilave etmeyi başarmışlardır.

1932 senesinde 22 ve 1936 da satın alınan 119 baş arıkan Arap aygır ve kısrağının Türkiye Haralarına ve aygır depolarına verilmesiyle Türkiye Safkan Arap atı yetiştiriciliği alanında en önemli saf ta bir yer almayı başarmıştır.

arıkan Arap aygırını teşkil ettiğinden, bu atın Türkiye tarafından mübayaa edilmesi üzerine; Beyrut'un orijinli yarış atı tavlasi sahiplerinden Hami Farasi "*Suriye ve Lübnan'ın Arap atı yetiştiriciliğinin bu ihraç hareketi ile büyük bir kayba uğradığını*" üzümlere belirtmiştir.

Kuruş, Karacabey Harasında erkek ve dişi olmak üzere emsalsiz yavrular verdiği gibi, bu hayvandan yetişen bir çok aygırlar diğer Haralarımızda da yetiştirme bakımından çok faydalı etkiler yapmıştır.

katkıları kolaylıkla değerlendirilebilir.

Servetin kıymetini bilenler vefa borcu olarak aygır olarak hizmet verdikleri Karacabey Harasındaki mezarda bu damızlık aygırları anıtlarını yaptırmışlardır. Umarız ki bu değerli damızlık atları ülkemize kazandıran, ıslah çalışmaları ile Türk Safkan Arap Atım, asalet, zarafet ve performansı ile bu güne taşıyan insanların duygu ve heye canlarının yaşatılmasına vesile olur.

Baba Kuruş Yattı, Kalkmaz!

Konuyla ilgili bir hatıratı da aktaralım. Herkesin değerini bildiği, Bakanlığın yakından takip ettiği "Baba Kuruş" kaybedilmiştir. Bakanlığa durumun bildirilmesi gerekmektedir.

Olayın meydana getireceği infial ve tepki bilinmektedir. Karacabey Harası Müdürü rahmetli Mümtaz Öngen, Baba Kuruş'un öldüğünü Bakanlığa nasıl rapor edeceğini düşünür.

Sonunda çekeceği telgrafı kaleme alır;

"Baba Kuruş yattı kalkmaz, Hara Müdürü Mümtaz."

